

gaverne som muligt.” — Og: „Denne mangel (på bøger) søgtes afhjulpet på flere måder: 1) ved benyttelse af et andet regnebogs-system, 2) ved supplerende stof i brøkrekning, udarbejdet af en kollega her ved skolen.” — Og: „Eleverne var — som før i tiden — i 6. og 7. klasse lærelystne og arbejdsivrige. Hjemmearbejdet var så godt som altid i orden — hvad stikprøver beviste. Gennem klasseundervisning i dansk, regning og engelsk lykkedes det at give alle elever et solidt grundlag, som de individuelt kunne bygge videre på. De skriftlige prøver viste da også, at selv de mindre velbegavede opnåede et pænt resultat.”

8. og 9. skoleår.

Efter 7 års skolegang i udelte klasser deltes børnene, som vist i forsøgsplanen, i 3 linier, hvoraf A-linien er delt mellem håndværks- og husholdningslinie.

Nogle uddrag af klasserapporter viser følgende:

1. Håndværkslinien.

„Når man ser på klassen efter delingen, må det fremhæves, at en forbavsende modenhed og selvstændighed kommer til udvikling hos faktisk alle elever i løbet af de 2 år, som linien optager. Man har en følelse af, at den enkelte aktiviseres i udmærket grad, velsagtens fordi liniens fag er så forskellige, og fornemmelsen af virkelig at kunne magte et enkelt fag til bunds sætter ofte et glædeligt præg på hans indstilling overfor den øvrige faggruppe. Alt i alt må det siges, at udbyttet — både menneskeligt og håndværksmæssigt set — synes at være relativt stort for denne linies vedkommende, så målsætningen, som den er blevet opstillet for denne linies vedkommende, må siges fuldtud at kunne effektueres af eleverne med et tilfredsstillende udbytte som resultat.”

2. Husholdningslinien.

„Klassen havde 17 elever. Holdet var meget uensartet. — I 2. skoleår slettedes samfundslære og 3 af de valgfri timer til fordel for 5 timers ugentlig praktisk arbejde på den kommunale vuggestue og i byens 4 børnehaver, således at alle eleverne får 40

timers praktik på vuggestuen og 30 i børnehaverne. — Det første arbejdsår var broget nok. Jeg kendte ikke eleverne og havde lagt arbejdet an, så det stillede større krav til deres selvstændighed, end de kunne honorere. De var vant til ren klasseundervisning*) og fik for lidt ud af selvstændigt arbejde, individuelt eller i grupper. — I det sidste arbejdsår er der ingen mislyde. De velbegavede, husligt dygtige unge piger præger klassen, deres arbejdsindstilling er god, vi har hjemmene med os, og eleverne er udelte interesserede i de fag, der sigter på deres fremtidige arbejdsmuligheder. Både på vuggestuen og i børnehaverne er man glade for dem, og indenfor barneplejeuddannelsen, på husholdnings- og børnehaveseminariet har man udtrykt interesse for arbejdsformen som en god egnethedsprøve for piger i den alder. Selv har jeg gjort den erfaring, at „den huslige linie” som her skitseret absolut har en opgave og dækker et behov hos en betydelig del af folkeskolens store piger i alderen 14—16 år. De trænger i de år til de udpræget kvindelige sysler, som denne linie giver mulighed for, og samfundet trænger til, at de unge piger, der i de fleste tilfælde selv stifter hjem om en 4—6 år, har fået en sådan skoling. — Med „den huslige linie”, som der er arbejdet med den her, er en vej prøvet, der synes farbar og yderligere kunne udbygges.”

3. Handels- og kontorlinien.

„Klassen er noget præget af, at de bedste elever i 7. klasserne er gået i mellemkolelinien. Dog er der enkelte, som ved flid ville kunne have klaret en beskeden mellemkoleeksamen. Da der ikke stilles krav ved optagelsen i klassen, er den nederste ende meget tung uden dog at være talrigt repræsenteret. — En særlig tilfredsstillelse har det for lærerne været at mærke, hvordan den underlegenhedsfølelse, eleverne mødte op med, er forsvundet eller betydelig formindsket ved megen ros og opmuntring og ved, at eleverne har følt, at de gennem afslutningen på handelsskolen vil få en god og brugbar uddannelse. — Jeg vil understrege, at det i højere grad var manglende

*) Skal ses på baggrund af, at der er tale om første årgang i forsøgsafdelingen.